

عنوان مقاله:

تقابل معرفتی رویکردهای بومی گرایی در توسعه علوم انسانی: مطالعه موردی رویکرد بومی گرایی کارکردی و رویکرد بومی گرایی معرفت گرایی

محل انتشار:

فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، دوره 12، شماره 35 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

نورعلی غلامحسین نیا سماکوش - دانشجوی دکتری گروه علوم سیاسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی اکبر امینی - دانشیار عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، گروه علوم سیاسی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه فرآیند و ملزوماتی دارد که همواره مبانی تئوریک در آن از جایگاه پراهمیت و قابل توجهی برخوردار است. اما خود این نکته نیز به آسانی و روشنی پیش روی ما قرار ندارد. علم نیز خود نیازمند توسعه است. لذا کشورهای در حال توسعه با چرخه‌ای توسعه و علم روبه رو می‌باشند؛ و توسعه علوم از راه‌های گشایش وضعیت فوق‌الذکر است. اما این مهم نیز با رویکردهای معرفتی متعددی درگیر است. در مباحث مربوط به توسعه علوم انسانی دو جریان مهم معرفتی «بومی‌گرایی کارکردی» و «بومی‌گرایی معرفت‌شناسانه» قرار دارند و همواره تقابل‌های رویکردی را با یکدیگر داشته‌اند که موجب کندی تحول در توسعه علوم انسانی گشته است. در این پژوهش قصد آن داریم که با یک روش کیفی و بهره‌گیری از ابزارگردآوری داده‌ها کیفی به این سوال پاسخ دهیم (سوال اصلی) که «تقابل رویکرد بوم‌گرایی کارکردی و رویکرد بوم‌گرایی معرفت‌شناسانه در بومی‌سازی و توسعه علوم انسانی چگونه سبب کارآمدی و یا ناکارآمدی این حوزه می‌گردد؟». فرضیه اصلی ما در این پژوهش بیان می‌دارد که «تقابل رویکرد بومی‌گرایی کارکردی و رویکرد بومی‌گرایی معرفت‌شناسانه سبب کندشدن فرآیند توسعه علوم انسانی و عدم تحقق بومی‌سازی در ایران شده و حرکت به سمت رویکرد تلفیقی- ترکیبی در این حوزه، راهگشای وضعیت

کلمات کلیدی:

توسعه علوم انسانی، بومی‌سازی، رویکرد کارکردی، رویکرد معرفت‌شناسانه، رویکرد دگرواره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279708>

